

H. Muhammed'in İnsanlara Değer Vermesi

İnsanlara Değer Vermek

İnsanların birbirine değer vermesi, aşırıya kaçmadan ölçülü davranması, toplumsal ilişkilerin daha düzeyli ve sağlıklı olmasını sağlar. Değer verme, insanların gönüllerini kazanmanın bir yoludur. H. Muhammed (s.a.v.) insanlara değer verirdi. O, insanların ırkına, rengine, cinsiyetine makam ve mevkisine, zenginlik ve fakirliğine bakmaksızın onlara insan oldukları için değer verirdi.

H. Peygamber, herkese eşit davranır, sevgi ve saygıyla yaklaşırdı. Farklı görüşte olanların düşüncelerini dinler, insanların sorunlarını önemser, sevinç ve üzüntülerini paylaşarak herkese değer verdiğini gösterirdi.

H. Peygamber (s.a.v.) insanlara içten ve samimi davranırdı. İnsanlar da onunla çekinmeden konuşabilirdi. O, sohbet sırasında insanların konuşmasını kesmeden onları sonuna kadar dinlerdi. İhtiyaç sahibi olan, düşkün, yaşlı ve yoksullarla yakından ilgilenirdi. Kimsesiz ve öksüzleri sık sık ziyaret eder onların hâl ve hatırını sorardı. Akraba ve komşularına da değer verir, onları üzüntülü ve sevinçli günlerinde yalnız bırakmazdı.

Bir hadisinde şöyle buyurmuştur: "Müslümanın Müslüman üzerindeki altı hakkı vardır.

- ✓ Karşılaştığında selam verir.
- ✓ Davetine icabet eder.
- ✓ Aksırdığı zaman elhamdülillah derse yerhamükallah der.
- ✓ Hastalandığında ziyaretine gider.
- ✓ Vefat ettiğinde cenazesinin ardından yürür.
- ✓ Kendisi için sevdiğini o kardeşi için de sever.

HZ. MUHAMMED (S.A.V.)

HZ. MUHAMMED, İNSANLARA İRİK, CİNSİYET, ZENGİNLİK VE MAKAMLARINA GÖRE DAVRANMAMIŞTIR.

İNSANLAR ARASINDA HAK VE HUKUK AÇISINDAN HİÇBİR AYRIM YAPMAMIŞTIR.

İNSANLARIN ONURUNUN KORUNMASINI İSTEMİŞTİR. YAŞADIĞI TOPLUMDA GÜÇSÜZ, KİMSESİZ VE HAKSIZLIĞA UĞRAYANLARIN HAKLARINI SAVUNMUŞTUR.

KADINLARIN VE KIZ ÇOCUKLARININ AŞAĞILANMASINA KARŞI ÇIKMIŞ, KİMSEYİ KÜÇÜK GÖRMEMİŞTİR.

H. Muhammed (s.a.v.) Örnekligi

H. Muhammed'in (s.a.v.) insanlara değer verdiğini gösteren çok sayıda olay vardır.

Bunlardan bazıları Őyledir:

H. Muhammed'in insanlara değer verdiğini gösteren rnekler

Bir gün H. Muhammed (s.a.v.) ve arkadaşları otururken nlerinden bir cenaze geçer. O hemen ayağa kalkar. Yanındakiler, cenazenin Müslüman olmadığını söylerler. Bunun zerine H. Peygamber (s.a.v.), "Bu da bir insan değil mi?" buyurarak her insanın saygıya değer olduğunu vurgular.

Yemek sırasında Peygamberimizin kurumuş, bozulmuş hurmaları elinde biriktirdiğini gören bir kişi "Verin, onları ben yiyeyim." deyince O (s.a.v.) "Ben kendim için hoş görmediğim bir Őeyi sizin için asla istemem." demiştir.

Eb Umeyr ismindeki küçük bir ocuğun, Nuğayr isminde çok sevdiği küçük bir serçe kuşu vardı. Bir gün kuş öldü ve ocuk bir hayli üzüldü. Efendimiz, ocuğun evine giderek: "Ey Ebu Umeyr! Serecik ne yaptı?" diye sordu. Umeyr öldüğünü söyleyince; onu teselli etti ve acısına ortak oldu.

H. Muhammed (s.a.v.) Örneklığı

Bir gün Peygamberimizin yanına gelen yaşlı bir kadın “Ey Allah’ın Resulü, sana anlatacak bazı sorunlarım var. Yanıma gelir misin?” der. Peygamberimiz de “Medine’nin neresine dersene geleyim. Dardını söyle, dinleyip sana yardımcı olayım.” der.

Mekke’de müşriklerin zengin ve ileri gelenleri H. Muhammed’e (s.a.v.) gelerek, “Biz senin yanına geldiğimizde, fakir ve zavallı insanları huzurundan kov. Biz o insanlarla bir arada olmaktan hoşlanmamaktayız. Çünkü biz, büyük ve zengin kimseleriz.” dediler. O, bu durumu kabul etmeyince, tekliflerini biraz daha hafifletip “Hiç olmazsa biz senin yanına geldiğimizde, fakir ve zavallı kimseler kalkıp gitseler.” dediler.

Bunun üzerine şu ayet inmiştir:” Sabah akşam, Rablerinin rızasını dileyerek ona yalvaranları kovma. Onların hesabından sana bir sorumluluk yoktur, senin hesabından da onlara bir sorumluluk yoktur ki onları kovarak zulmedenlerden olma.”

(Enam suresi, 52.ayet)

Bir gün peygamberimizin ziyaretine gelen bir bedevi, Peygamberimizin huzurunda olmanın verdiği heyecanla, korkup titremeye başlamıştı. Bunun üzerine peygamberimiz, o kimseyi şöyle teskin etti; “Arkadaş kendine gel! Ben hükümdar değilim diye buyurdu.